Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2024/856

24.4.2024

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2024/856,

annettu 1 päivänä joulukuuta 2023,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään valvonnalliset häiriöskenaariot, yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset sekä jyrkän laskun määritelmä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([1]) ja erityisesti sen 98 artiklan 5 a kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) on määritellyt valvonnalliset häiriöskenaariot ([2]), ja ne on otettu huomioon Euroopan pankkiviranomaisen ohjeissa muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallinnasta ([3]), joita sovelletaan 30 päivästä kesäkuuta 2019. On aiheellista, että tässä asetuksessa vahvistetut valvonnalliset häiriöskenaariot perustuvat näihin määritelmiin ja menetelmiin.

(2) Oman pääoman taloudellisen arvon ja nettokorkotulon laskemiseksi on tarpeen täsmentää yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset, joita laitosten olisi käytettävä. Tätä varten nettokorkotulon laskennassa olisi käytettävä muuttumattoman taseen oletusta yhden vuoden aikajänteellä, kun taas oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa olisi käytettävä divestoidun taseen oletusta, jossa erääntyviä positioita ei korvata. Näillä oletuksilla pyritään varmistamaan hyvä tasapaino laskennan tarkkuuden, arvioiden luotettavuuden ja toiminnan monimutkaisuuden suhteen.

(3) Oikean tasapainon löytämiseksi tulosten vertailukelpoisuuden varmistamisen, pitkän aikavälin edellyttämän joustavuuden ja toiminnan luontaisen monimutkaisuuden välillä nettokorkotulon laskennassa olisi otettava huomioon katteet ja muiden korkovaihtelun osatekijät, mutta oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa laitosten olisi noudatettava sisäistä hallinta- ja mittausmenetelmäänsä, jota ne soveltavat kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien korkoriskiin.

(4) BCBS:n standardien mukaan oman pääoman taloudellisen arvon testin lisäksi suoritettavissa poikkeavien arvojen testeissä olisi käytettävä riskialtteimpien pankkien tunnistamiseen kynnysarvoa, joka on vähintään yhtä tiukka kuin se, jota sovelletaan oman pääoman taloudellisen arvon testiin (15 prosenttia ensisijaisesta pääomasta (T1)). Tämän kynnysarvon olisi tosiasiallisesti heijastettava nykytilannetta vakavaraisuuden kannalta järkevällä ja oikeasuhteisella tavalla ja edistettävä siten oikeusvarmuutta ja yhdenmukaisuuden saavuttamista kaikkialla unionissa ottaen huomioon myös se, että oman pääoman taloudellisen arvon ja nettokorkotulon poikkeavien arvojen testejä koskevien raja-arvojen ylittäminen ei välttämättä vaadi laitoksilta sisäisten järjestelyjen, prosessien tai mekanismien ja niihin liittyvien mallien ja menetelmien uudelleenkalibrointia eikä se automaattisesti edellytä valvontavaltuuksien käyttöä, jos laitos hallinnoi kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvaa korkoriskiä riittävästi, oikeassa suhteessa liiketoimintamalliin eikä laitos ole liian altis tällaiselle riskille.

([1]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.
([2]) SRP – Valvojan arviointiprosessi – SRP31 – Rahoitustoiminnan korkoriski (linkki).
([3]) EBA/GL/2018/02, 18. heinäkuuta 2018 (linkki).

(5) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset menetelmät valvonnan poikkeavien arvojen testissä, joka koskee korkojen yllättävästä ja odottamattomasta muutoksesta johtuvaa nettokorkotulojen jyrkkää laskua, olisi otettava käyttöön viitekynnysarvo, joka on vähintään yhtä tiukka kuin oman pääoman taloudellista arvoa koskevan valvonnan poikkeavien arvojen testin kynnysarvo, sekä täsmennettävä nettokorkotulojen laskentaa.

(6) Tämä asetus perustuu Euroopan pankkiviranomaisen komissiolle toimittamiin teknisten sääntelystandardien luonnoksiin.

(7) Euroopan pankkiviranomainen on toteuttanut avoimen julkisen kuulemisen teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt neuvoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([4]) 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Valvonnalliset häiriöskenaariot

1. Direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut kuusi valvonnallista häiriöskenaariota ovat seuraavat:

a) samanaikainen (parallel) nousuhäiriö, jossa tapahtuu samanaikainen nousu tuottokäyrässä ja samanlainen positiivinen korkohäiriö kaikissa maturiteeteissa;

b) samanaikainen (parallel) laskuhäiriö, jossa tapahtuu samanaikainen lasku tuottokäyrässä ja samanlainen negatiivinen korkohäiriö kaikissa maturiteeteissa;

c) jyrkentyvä (steepener) häiriö, jossa tapahtuu jyrkentyvä muutos tuottokäyrässä ja negatiivisia korkohäiriöitä lyhyissä maturiteeteissa ja positiivisia korkohäiriöitä pitkissä maturiteeteissa;

d) tasaantuva (flattener) häiriö, jossa tapahtuu tasaantuva muutos tuottokäyrässä ja positiivisia korkohäiriöitä lyhyissä maturiteeteissa ja negatiivisia korkohäiriöitä pitkissä maturiteeteissa;

e) lyhyiden (short) korkojen nousuhäiriö, jossa tapahtuu lyhyiden maturiteettien suuria positiivisia korkohäiriöitä pitkien maturiteettien pysyessä perustasolla;

f) lyhyiden (short) korkojen laskuhäiriö, jossa tapahtuu lyhyiden maturiteettien suuria negatiivisia korkohäiriöitä pitkien maturiteettien pysyessä perustasolla.

2. Direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut kaksi valvonnallista häiriöskenaariota ovat seuraavat:

a) samanaikainen (parallel) nousuhäiriö, jossa tapahtuu samanaikainen nousu tuottokäyrässä ja samanlaisia positiivisia korkohäiriöitä kaikissa maturiteeteissa;

b) samanaikainen (parallel) laskuhäiriö, jossa tapahtuu samanaikainen lasku tuottokäyrässä ja samanlaisia negatiivisia korkohäiriöitä kaikissa maturiteeteissa.

3. Laitosten on määritettävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut valvonnalliset häiriöskenaariot liitteessä olevassa A osassa esitettyjen valuuttakohtaisten korkohäiriöiden perusteella tai niiden valuuttojen osalta, joita ei ole täsmennetty kyseisessä osassa, liitteessä olevan B osan mukaisesti kalibroitujen korkohäiriöiden perusteella.

Laitosten on kalibroitava korkohäiriöt liitteessä olevan B osan mukaisesti vähintään joka viides vuosi.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja valvonnallisia häiriöskenaarioita sovelletaan laitosten kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvaan altistumiseen korkoriskille kunkin sellaisen valuutan osalta erikseen, joissa laitoksella on merkityksellisiä positioita, eli kun kyseisen valuutan määräisten rahoitusvarojen tai -velkojen kirjanpitoarvo on jompikumpi seuraavista:

a) vähintään 5 prosenttia kaupankäyntivaraston ulkopuolisten rahoitusvarojen tai -velkojen kokonaismäärästä;

b) alle 5 prosenttia kaupankäyntivaraston ulkopuolisten rahoitusvarojen tai -velkojen kokonaismäärästä, jos laskelmaan sisältyvien rahoitusvarojen tai -velkojen summa on alle 90 prosenttia kaupankäyntivaraston ulkopuolisten rahoitusvarojen (pois lukien aineelliset varat) tai -velkojen kokonaismäärästä.

2 artikla

Valvonnallisten häiriöskenaarioiden määrittäminen

Kun otetaan huomioon kunkin valuutan *c* osalta määritetty samanaikaisten, lyhyiden ja pitkien häiriöiden ”riskitön” korko, kuudessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa olisi sovellettava seuraavia parametrisointeja:

1) *Samanaikainen häiriö valuutan c osalta*: Jatkuva samanaikainen nousu- tai laskuhäiriö kaikissa maturiteettiluokissa:

$$\Delta R_{parallel,c}(t_k) = \pm \overline{R}_{parallel,c}$$

2) *Lyhyt korkohäiriö valuutan c osalta*:

$$\Delta R_{short,c}(t_k) = \pm \overline{R}_{short,c} \bullet e^{\frac{-tk}{4}},$$

jossa t_k on maturiteettiluokan k^{th} keskipiste (ajallisesti).

3) *Pitkä korkohäiriö valuutan c osalta*:

$$\Delta R_{long,c}(t_k) = \pm \overline{R}_{long,c} \bullet \left(1 - e^{\frac{-tk}{4}}\right)$$

4) *Rotaatiohäiriöt valuutan c osalta*:

$$\Delta R_{steepener,c}(t_k) = -\ 0.65 \bullet\ |\Delta R_{short,c}(t_k)| + 0.9 \bullet\ |\Delta R_{long,c}(t_k)|;$$

$$\Delta R_{flattener,c}(t_k) = +\ 0.8 \bullet\ |\Delta R_{short,c}(t_k)| - 0.6 \bullet\ |\Delta R_{long,c}(t_k)|.$$

3 artikla

Laitoksen oman pääoman taloudellisen arvon muutokset

1. Laitosten on otettava oman pääoman taloudellista arvoa koskevissa laskelmissaan huomioon 2–10 kohdassa esitetyt yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset:

2. Laitosten on sisällytettävä oman pääoman taloudellista arvoa koskeviin laskelmiinsa

a) kaikki kaupankäyntivarastoon kuulumattomat positiot korkoherkistä instrumenteista;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([5]) 94 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pieni kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta, paitsi jos sen korkoriski otetaan huomioon toisessa riskimittarissa;

c) automaattiset ja käyttäytymisperusteiset optiot;

d) eläkevelvoitteet ja eläkejärjestelmän varat, paitsi jos niiden korkoriski otetaan huomioon toisessa riskimittarissa;

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

e) korkoherkistä instrumenteista tulevat kassavirrat, joihin on sisällyttävä pääoman takaisinmaksu, mahdollinen pääoman uudelleenhinnoittelu ja mahdolliset niihin liittyvät koronmaksut;

f) instrumenttikohtaiset korkokatot ja -lattiat.

Sovellettaessa c alakohtaa laitosten on mukautettava korkoherkkien instrumenttien tärkeimmät käyttäytymisperusteiset mallinnusoletukset erilaisten korkoskenaarioiden ominaisuuksiin ottaen huomioon komission delegoidun asetuksen (EU) 2024/857 ([6]) 8 artiklan 10 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa, 12 artiklan 2 kohdassa ja 23 artiklan 1 kohdassa säädetyt oikeasuhteisuuden ja olennaisuuden kynnysarvot;

3. Kaikki ydinpääoman (CET1) instrumentit ja muut jatkuvat omat varat, joilla ei ole takaisinlunastuspäiviä, jätetään laskelmissa huomiotta.

4. Laitosten, joiden järjestämättömien vastuiden osuus on vähintään 2 prosenttia, on sisällytettävä järjestämättömät vastuut laskelmiin yleisinä korkoherkkinä instrumentteina, joiden mallinnuksessa olisi otettava huomioon odotettavissa olevat kassavirrat ja niiden jaksotus. Järjestämättömät vastuut sisällytetään laskelmiin nettomääräisinä ilman varauksia. Tätä varten järjestämättömiksi vastuiksi katsotaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 47 a artiklan 3 kohdan mukaisesti järjestämättömiksi luokitellut vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, lainat ja ennakkomaksut, kun taas järjestämättömien vastuiden osuus lasketaan jakamalla järjestämättömien vastuiden määrä laitoksen tasolla lasketulla bruttomääräisellä vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden, lainojen ja ennakkomaksujen kokonaismäärällä.

5. Katteiden ja korkomaksuihin kuuluvien muiden korkovaihtelun osatekijöiden jättämisessä kassavirtojen ulkopuolelle tai sisällyttämisessä niihin laitosten on käytettävä sisäistä hallinta- ja mittausmenettelyään, jota ne soveltavat kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien korkoriskiin. Jos katteita ja muita korkovaihtelun osatekijöitä ei oteta huomioon, laitosten on

a) käytettävä läpinäkyvää menetelmää riskittömän koron tunnistamiseksi kunkin instrumentin perustamisen yhteydessä;

b) käytettävä menetelmää, jota sovelletaan johdonmukaisesti kaikissa liiketoimintayksiköissä;

c) varmistettava, että katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden jättäminen kassavirtojen ulkopuolelle on johdonmukaista sen kanssa, miten laitos hallinnoi kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvaa korkoriskiä ja suojautuu siltä;

d) ilmoitettava niiden huomiotta jättämisestä toimivaltaiselle viranomaiselle.

6. Oman pääoman taloudellisen arvon muutoksen laskennassa on käytettävä divestoidun taseen oletusta, jossa olemassa olevat positiot erääntyvät eikä niitä korvata.

7. Kuhunkin valuuttaan on sovellettava maturiteetista riippuvaa häiriön jälkeistä korkolattiaa aloittaen −150 peruspisteestä välittömien maturiteettien osalta. Tätä lattiaa on korotettava 3 peruspisteellä vuodessa siten, että se on lopulta 0 prosenttia 50 vuoden ja sitä suurempien maturiteettien osalta. Jos havaitut korot ovat alhaisempia kuin häiriön jälkeinen korkolattia, laitosten on sovellettava alhaisempaa havaittua korkoa.

8. Kun laitokset laskevat kokonaismuutosta kunkin korkoriskin häiriöskenaarion osalta, niiden on laskettava yhteen kussakin valuutassa tapahtuvat negatiiviset ja positiiviset muutokset. Muut valuutat kuin raportointivaluutta muunnetaan raportointivaluutaksi Euroopan keskuspankin avistakurssilla viitepäivänä. Positiiviset muutokset on painotettava 50 prosentin kertoimella tai 80 prosentin kertoimella, kun kyseessä on ERM II -valuuttakurssimekanismin valuutta, jolla on +/– 15 prosentin standardiväliä kapeampi virallisesti hyväksytty vaihteluväli. Painotetut voitot kirjataan suurempaan seuraavista: a) euron tai ERM II -valuuttojen negatiivisten muutosten absoluuttinen arvo tai b) tulos, joka saadaan soveltamalla 50 prosentin kerrointa ERM II -valuuttojen tai euron positiivisiin muutoksiin.

9. Diskonttaamiseen on sovellettava asianmukaista yleistä ”riskitöntä” tuottokäyrää kullekin valuutalle. Tuottokäyrä ei saa sisältää instrumentti-, ala- tai yhteisökohtaisia luottoriskimarginaaleja tai likviditeettiriskimarginaaleja.

([6]) Komission delegoitu asetus (EU) 2024/857, annettu 1 päivänä joulukuuta 2023, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä teknisten sääntelystandardien osalta, joissa täsmennetään vakiomenetelmä ja yksinkertaistettu vakiomenetelmä sellaisista korkojen potentiaalisista muutoksista aiheutuvien riskien arvioimiseksi, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon (EUVL L, 2024/857, 24.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/857/oj).

10. Inflaatioon tai muihin markkinatekijöihin liittyvien korkoherkkien tuotteiden riskinarvioinnissa on sovellettava varovaisia oletuksia. Näiden oletusten on perustuttava senhetkiseen/viimeksi havaittuun arvoon, hyvämaineisen taloustutkimuslaitoksen ennusteisiin tai muihin yleisesti hyväksyttyihin markkinakäytäntöihin, ja niiden on oltava yleisesti ottaen skenaarioista riippumattomia.

4 artikla

Laitoksen nettokorkotulon muutokset

1. Laitosten on otettava nettokorkotuloa koskevissa laskelmissaan huomioon 3 artiklan 2, 3, 4 ja 7–10 kohdassa esitetyt yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset. Lisäksi laitosten on otettava nettokorkotuloa koskevissa laskelmissaan huomioon tämän artiklan 2–4 kohdassa esitetyt yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset.

2. Laitosten on otettava laskelmissaan huomioon korkotuotot ja korkokulut yhden vuoden ajanjaksolta riippumatta asianomaisten korkoherkkien kaupankäyntivarastoon kuulumattomien instrumenttien maturiteetista ja kirjanpitokäsittelystä.

3. Laitosten on sisällytettävä laskelmiinsa katteet ja muut korkovaihtelun osatekijät.

4. Laitosten on laskettava nettokorkotulon muutos käyttäen muuttumattoman taseen oletusta, jossa sen loppusumma ja koostumus säilyvät ennallaan, mukaan lukien taseeseen sisältyvät ja taseen ulkopuoliset erät, korvaamalla instrumentit, joilla on erääntyviä tai uudelleenhinnoiteltavia kassavirtoja, uusilla instrumenteilla, jotka vastaavat ominaisuuksiltaan uudelleenhinnoiteltuja rahavirtoja aiheuttavia instrumentteja valuutan, määrän ja uudelleenhinnoittelujakson osalta. Uusien instrumenttien katteiden on perustuttava hiljattain ostettujen tai myytyjen, ominaisuuksiltaan samankaltaisten tuotteiden katteisiin. Kun on kyse instrumenteista, joiden markkinahinnat ovat havainnoitavissa, on käytettävä viimeaikaisia hintaeroja historiallisten hintaerojen sijaan.

5 artikla

Jyrkkä lasku

1. Direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetulla jyrkällä laskulla tarkoitetaan laitoksen yhden vuoden nettokorkotulon alenemista yli 5 prosentilla laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1), mikä johtuu korkojen yllättävästä ja odottamattomasta muutoksesta, joka on määritelty jommassakummassa 1 artiklan 2 kohdassa vahvistetuista kahdesta valvonnallisesta häiriöskenaariosta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jyrkkä lasku lasketaan seuraavan kaavan perusteella:

$$\frac{NII_{häiriö} - NII_{perustaso}}{Ensisijainen\ pääomaT\ 1} < -\ 5\%$$

6 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä joulukuuta 2023.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

A osa: Korkohäiriöt $\overline{R}_{shocktype,\ c}$

	ARS	AUD	BGN	BRL	CAD	CHF	CNY	CZK	DKK	EUR	GBP
Samanaikainen	400	300	250	400	200	100	250	200	200	200	250
Lyhyt	500	450	350	500	300	150	300	250	250	250	300
Pitkä	300	200	150	300	150	100	150	100	150	100	150

	HKD	HUF	IDR	INR	JPY	KRW	MXN	PLN	RON	RUB	SAR
Samanaikainen	200	300	400	400	100	300	400	250	350	400	200
Lyhyt	250	450	500	500	100	400	500	350	500	500	300
Pitkä	100	200	350	300	100	200	300	150	250	300	150

	SEK	SGD	TRY	USD	ZAR
Samanaikainen	200	150	400	200	400
Lyhyt	300	200	500	300	500
Pitkä	150	100	300	150	300

ARS	Argentiinan peso	INR	Intian rupia
AUD	Australian dollari	JPY	Japanin jeni
BGN	Bulgarian lev	KRW	Etelä-Korean won
BRL	Brasilian real	MXN	Meksikon peso
CAD	Kanadan dollari	PLN	Puolan zloty
CHF	Sveitsin frangi	RON	Romanian leu
CNY	Kiinan juan renminbi	RUB	Venäjän rupla
CZK	Tšekin koruna	SAR	Saudi-Arabian rial
DKK	Tanskan kruunu	SEK	Ruotsin kruunu
EUR	Euro	SGD	Singaporen dollari
GBP	Englannin punta	TRY	Turkin liira
HKD	Hongkongin dollari	USD	Yhdysvaltain dollari
HUF	Unkarin forintti	ZAR	Etelä-Afrikan randi
IDR	Indonesian rupia		

B osa: Muiden kuin A osassa mainittujen valuuttojen korkohäiriöiden kalibrointi

1) Laitosten on ensin laskettava päivittäinen keskimääräinen korko keräämällä 16 vuoden aikasarja päivittäisistä ”riskittömistä” koroista ilman instrumenttikohtaisia tai yhteisökohtaisia luottoriskimarginaaleja tai likviditeettiriski-marginaaleja kunkin valuutan osalta maturiteeteille 3 kk, 6 kk, 1 v, 2 v, 5 v, 7 v, 10 v, 15 v ja 20 v, ja laskettava sitten koron aritmeettinen keskiarvo kunkin valuutan *c* osalta kaikilla aikasarjan havainnoilla ja kaikilla maturiteeteilla. Tuloksena on yksi mittari valuuttaa kohden.

2) Jos 1 kohdan mukaisesti laskettu keskimääräinen korko seitsemältä ensimmäiseltä vuodelta on yli 700 peruspistettä, on käytettävä viimeisten kymmenen vuoden tietoja, jos ne ovat saatavilla. Jos 1 kohdan mukaisesti laskettu keskimääräinen korko seitsemälle ensimmäiselle vuodelle on enintään 700 peruspistettä, on käytettävä koko 16 vuoden aikasarjaa.

3) Samanaikainen, lyhyt ja pitkä korkohäiriö valuutoittain johdetaan soveltamalla taulukon 1 asiaankuuluvaa maailmanlaajuista häiriöparametria 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettuun keskimääräiseen korkoon.

Taulukko 1

Maailmanlaajuisten korkohäiriöparametrien perustaso

Samanaikainen	$\overline{\alpha}_{parallel}$	60 %
Lyhyt	$\overline{\alpha}_{ort}$	85 %
Pitkä	$\overline{\alpha}_{long}$	40 %

4) Laitosten on sovellettava 100 peruspisteen lattiaa sekä 500 peruspisteen vaihtelevia kattoja lyhyen aikavälin häiriöön, 400 peruspistettä samanaikaiseen häiriöön ja 300 peruspistettä pitkän aikavälin häiriöön.

5) Valuuttakohtaiset korkohäiriöt pyöristetään lähimpään 50 peruspisteeseen.